

10.11.87 (saja kolmekümne kuues päev)

Tere siis jälle!

Ma loodan, et esimene ehmatuse on teil üle läinud. Eks te muretsete ikka, see on täiesti loomulik. Võin teile öelda, et seda, mida räägitakse Afganistanist, ei maksa uskuda nii väga sõna-sõnalt.

Mul on kohe alguses palve, et kirjutage kõik ja hästi sageli. Kirjutage kõigest, mis kodus tehakse või on juhtunud. Näiteks kas Elar on juba maki ostnud või ei? Ja veel on üks palve, saatke ka lehti ümbrikus edasi. Seda, kas ma nad kätte saan, teatan teile, ja kui saan, siis saatke nii tihedalt kui võimalik.

Kirjutage, kuidas pühad veetsite, kas käisite kusagil külas või käidi meil. Ja kuidas möödus koolivaheaeg ja lõppes esimene veerand. Las Elar kirjutab ka oma tegemistest. Nii et kirjutage. Ma kuulsin, et kiri tuleb siia ja läheb siit viie päevaga.

Meil peeti siin oktoobripühade puhul maha pidulik rivistus ja peale seda vaatasime telekat. Väga selgesti tuli meelde see, mida me kodus tavaliselt pühade ajal tegime ja vahepeal tuli selline koduigatsus peale, et ei oska kuhugi end selle eest peita. Ehk aitab see, kui te tihedalt kirjutate.

Ilmad on siin ikka soojad, umbes nagu meil suvel. Räägitakse, et detsembri lõpus ja jaanuari algul pidi ka siin külma olema, öösel isegi kuni -10.

Praegu on meil n.ö karantiiniaeg. Terve kuu õpime seda, mida just Afganistanis vaja läheb, igasuguseid tarkusi ja nippe. Üks asi, mis ainult natuke tüütab, on see, et ka siin on see neetud rividrill, nagu me seda veel vähe oleksime saanud. Aga üks rividrill on Nõukogude armee lahutamatu osa ja vaenlased, kui näevad meid vahvalt rivisammul tulemas, jooksevad kindlasti laiali. Füüsilisest ettevalmistusest, loe trennist, ka ei pääse. Füüsilisest ettevalmistusest saan aru, seda võib siin vaja minna. Mida siis füüsiline ettevalmistus kujutab? Jooks ümber polgu perimeetri. Mitu meetrit või õigemini kilomeetrit see on, seda ma ei tea, aga korraka kaks ja kui hästi läheb, siis ka kolm ringi. Kuna polk paikneb mäenõlval, siis üks osa ringist on märke üles, üks osa mäest alla ja kaks osa mööda mäenõlva. Eriti tappev on see lõik, mis on mäest üles. Kuna polk asub 1600 meetrit merepinnast, siis jooksu ajal on tunne, et hapnikku ei jätku. Kui niisama oled, siis on nagu tavaliselt, jooksmise ajal aga ... No ja peale jooksu

spordiplats, kus muud jõu ja ilu numbrid. Eriti pikantne on jooksmisest higise kehaga kõhulihaste treenimine, selja all ei ole mitte muru, vaid kas peenike kiviklibu või siis tolm. Muru on meie polgus ka, aga seal peal trenni ei tehta ja välja näeb see muru üsna pruuni karva.

Millest veel kirjutada? Ahjaa, meil on siin väga omapärane sõjaväevorm. Sõnadega seda teile selgeks ei tee. Aga kui pooleteise aasta pärast koju tulen, eks siis võib-olla näete. Muide, siin on sõjavägi juba enamuses läinud üle Tartu kirska tüüpi saabastele. Saapad on väga sarnased, ainult pisikesed erinevused.

Rubladega ei ole siin midagi teha. Meile makstakse tšekkides ja kõike, mida vaja, ostame tšekipoest. Ma jõudsin enne siia tulekut raha ilusti ära kulutada, mil viisil viimase, sellest kirjutasin. Jäi ainult rublane ja kolmene. Nendega ei ole aga midagi peale hakata. Lõpuks andsin need ühele eesti poisile, kes sellel sügisel siit koju sõidab.

Meil on siis peaaegu iga päev kino, välja arvatud esmaspäev ja reede. Nendel päevadel on sellel ajal vaba aeg ja vaatame telekat. Muide ka telekas on siin olemas ja näitab ainult ühte programmi – kesktelevisiooni. Kindlasti oleks siin ka mõnda muud programmi näha, aga see on rangelt keelatud nagu meil Soome vaatamine.

Lõpetuseks veel üks palve. Kui panete kunagi ajalehe teele, siis ajalehe vahele ka üks jäme pastakasüdamik. Need, mis mul olid, läksid ülekolimisel kaduma. Kui ei ole paksu südamikku, pange lühike ja peenike.

Lõpetan ja ootan palju kirju.